

Teza: naruszenie godności zawodu

Niesolidne działania pełnomocnika, zagubienie tytułu wykonawczego, nierzetelne informowanie klienta o stanie sprawy stanowią delikt dyscyplinarny.

WO-136/16

ORZECZENIE

z dnia 9 grudnia 2016 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego

Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Dorota Szubielska /sprawozdawca/

SWSD Magdalena Śniegula

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale **Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Jarosława Sobutki**

po rozpoznaniu 9 grudnia 2016 r. sprawy radcy prawnego D. D. na rozprawie

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 12 ust. 1 i art. 44 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

na skutek odwołania z dnia 30 sierpnia 2016 r. wniesionego przez obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w R. z dnia 5 sierpnia 2016 r., sygn. akt OSD 12/16

Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

orzeka:

1.

utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w R. z dnia 5 sierpnia 2016 r., sygn. akt OSD 12/16 ;

2.

zasądza od obwinionego koszty postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie ryczałtowej 1.000,00 zł. (słownie złotych: jeden tysiąc) płatne na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych w W..

Uzasadnienie

OSD OIRP w R. orzeczeniem z dnia 5 sierpnia 2016 r. uznał radcę prawnego D. D. winnym tego, że:

1.

Jako pełnomocnik procesowy A. P. w sprawie o podwyższenie alimentów, toczącej się przed Sądem Rejonowym (...)w okresie od stycznia do grudnia 2015r.

1)

nie informował klientki o treści wyroku Sądu Rejonowego(...)

2)

nie wszczął bez uzasadnionej zwłoki egzekucji w celu wyegzekwowania zasądzonych wyrokiem alimentów,

3)

błędnie informował klientkę o wszczęciu egzekucji w sprawie

czym dopuścił się przewinienia z art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tj.Dz.U.2016 r poz.233) w związku z art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego i wymierzył obwinionemu radcy prawnemu D. D. za ten czyn karę pieniężną w wysokości 3500 zł (słownie: trzy tysiące pięćset złotych) w oparciu o art. 65 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 65 ust. 2ba ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych,

2.

Na podstawie art. 65 ust. 2a w/w ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych orzekł wobec obwinionego radcy prawnego D. D. dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas 2 lat

3.

Obciążył obwinionego radcę prawnego D. D. na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w R. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie 1550 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt złotych) na podstawie art. 70(6) ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych i §1 Uchwały Nr 86/IX/2015 KRRP z dnia 20.03.2015r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Odwołanie od orzeczenia wniósł obwiniony.

Obwiniony zaskarżył orzeczenie OSD w całości zarzucając szereg naruszeń prawa materialnego, w tym art. 64 ust 1 pkt 2 Urp, art. 6 ust 1 Kodeksu etyki radcy prawnego i art. 65 ust 1 pkt 1 Urp przez błędną interpretację i niewłaściwe zastosowanie oraz przepisów prawa procesowego tj. art. 70 (6) Urp, art. 626 § 1 k.p.k. w związku z art. 74 (1) Urp, art. 4 i art. 5 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 3 ust 2, art. 6 ust 1 Urp przez niewyjaśnienie w wyroku dlaczego wymienione w orzeczeniu czyny stanowią przewinienie dyscyplinarne, a także art. 164 do art. 174 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie i błędną interpretację, a to poprzez nieuwzględnienie wyjaśnień obwinionego, a uwzględnienie wyjaśnień pokrzywdzonego. Poza przytoczeniem szeregu przepisów, zarzuty oraz twierdzenia zawarte w odwołaniu nie tylko nie zostały poparte żadnymi dowodami, ale obwiniony nie odniósł się do kwestii ustalonych przez OSD jako bezsporne oraz poparte licznymi dowodami i świadczących o tym, że obwiniony nie dołożył przy prowadzeniu złecone sprawy należytej staranności i dopuścił się zarzucanych przewinień. Obwiniony przytoczył też dwa orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach dyscyplinarnych, ale nie wyjaśnił jaki jest związek tych orzeczeń ze sprawą obwinionego.

WSD zważył, co następuje.

Odwołanie obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie ponieważ podniesione w nim zarzuty nie mają uzasadnionych podstaw. W rozpatrywanej sprawie OSD jako niesporne uznał, a ocenę tę podziela WSD następująco okoliczności:

Bezsporne w sprawie jest, że obwiniony radca prawny D. D. przyjął pełnomocnictwo do reprezentowania pokrzywdzonej A. P. w sprawie o podwyższenie alimentów, toczącej się przed Sądem Rejonowym (...) i wyrok wydany został w dniu 27.01.2015r., a klauzulą wykonalności opatrzony został w dniu 29.01.2015r.

Nie było więc żadnych formalnych przeszkód aby obwiniony radca prawny niezwłocznie wystąpił o wydanie tytułu wykonawczego, co nastąpiło dopiero 04.03.2015r.

Bezsporne jest, że obwiniony złożył wprawdzie w dniu 10.03.2015r. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie w/w tytułu wykonawczego, jednakże został on zwrócony wobec nie podjęcia czynności i bezskutecznego upływu terminu wyznaczonego przez Komornika Sądowego na usunięcie braków formalnych.

Jak wynika z pisma Komornika Sądowego z dnia 06.05.2016r. w sprawie (...) wezwanie z dnia 17.03.2015r. do uzupełnienia braków wniosku nie zostało w ogóle przez obwinionego radcę prawnego D. D. odebrane z poczty, dlatego też obwiniony nie wiedział i nie potrafił wyjaśnić w jakim zakresie Komornik wzywał do uzupełnienia braków.

Bezsporne jest również, że obwiniony radca prawny błędnie informował pokrzywdzoną o stanie sprawy oraz podejmowanych czynnościach, przez co pokrzywdzona pomimo iż powierzyła prowadzenie sprawy profesjonalnemu pełnomocnikowi, zmuszona była do podejmowania działań i zasięgania informacji osobiście.

Bezsporne wreszcie jest to, że obwiniony utracił tytuł wykonawczy, co skutkowało niemożliwością podjęcia jakichkolwiek czynności egzekucyjnych w celu wyegzekwowania należnych świadczeń alimentacyjnych i mimo tego obwiniony nie podjął z własnej inicjatywy żadnych działań zaradczych.

Złożone pisemnie wyjaśnienia obwinionego radcy prawnego D. D. z dnia 03.03.2016r. nie są spójne z wyjaśnieniami złożonymi przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym w dniu 19.04.2016r., w części dotyczącej kontaktów (osobistych i telefonicznych) z pokrzywdzoną.

Stan faktyczny sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dowody z dokumentów przedstawionych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana.

OSD uznał, że zebrane dowody dostatecznie wyjaśniają wszystkie istotne okoliczności w sprawie i pozwalają na ustalenie stanu faktycznego sprawy.

OSD nie dał wiary zeznaniom obwinionego radcy prawnego D. D., które to zeznania uznał jako niespójne i nieprzekonujące, w szczególności w zakresie dotyczącym powiadomienia pokrzywdzonej A. P. o treści wyroku Sądu, okoliczności zagubienia tytułu wykonawczego, kontaktów osobistych i telefonicznych z pokrzywdzoną oraz prawdziwości udzielanych informacji o wszczęciu i przebiegu postępowania egzekucyjnego.

Zeznania obwinionego w tym zakresie nie znajdują żadnego potwierdzenia w pozostałym zebranych przez Sąd materiale dowodowym z dokumentów.

Pozostałym, zebranych w sprawie dowodom, w tym zeznaniom pokrzywdzonej A. P. Sąd dał wiarę, albowiem znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym z dokumentów.

W konsekwencji ustalenia bezspornych okoliczności OSD uznał, że doszło do naruszenia zarzuconych obwinionemu zasad wykonywania zawodu, a przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że swoim postępowaniem (i zaniechaniem) obwiniony radca prawny D. D. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust 1 Urp w związku z art. 12 ust 1 i art. 44 ust 1 Kodeksu Etyki radcy prawnego.

Wymierzając obwinionemu D. D. karę pieniężną w kwocie 3500 zł tj. dwukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę, OSD wziął pod uwagę naganność zachowania i stopień zawinienia radcy prawnego oraz fakt uprzedniej karalności obwinionego. Ponadto OSD uznał, że w świetle ustalonych okoliczności konieczne i adekwatne

dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na czas 2 lat.

Zważywszy na zakres bezspornych okoliczności oraz ustalenia przeprowadzonego przez OSD postępowania wyjaśniająco-dowodowego WSD uznał, że w orzeczeniu OSD dokonano prawidłowych ustaleń i dokonano prawidłowej oceny współmierności kary za konkretne delikty w kontekście dyrektyw jej wymiaru, określonych w art. 53 Kk w zw. z art. 74¹ pkt 2 Urp.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ust Urp.